

Quæstio. Alex.

Atque terminatam habet (terminantur enim humida, atque interminata corpora, à continentibus) ita nec propriū habet colorem, sed est alienorum colorum ministratorium, & receptuum, quemadmodum, & figurarum. Et iure natura subministrandum alienis coloribus fecit abfc̄ colore perpicuum, perpicuum quidē, ut recipere possit colores: interminatum uero, & abfc̄ colore, ne propriū eius color, ex mistione eius ad ea, que per ipsum uideñē, impedit uterum ipsorum representationem, quod aut ē in terminatis, & solidis corporibus, quemadmodum terminata habet colorē, ut corporis figuram, atque extremum, sic opus est, & ut perspicui, & est, ut perspicui, eius extremū color: nam color est extremum perspicui terminati: neq; enim omne corpus est perspicuum: neq; enim omne receptuum colorum neq; omne perspicuum est terminatum: quæ autem iut in profundo perspicuum terminatorū sive habent colorē, quemadmodum superficiem, & figurā. Ex terminatis uero perspicuis, illa quidē magis sunt, hæc uero minus talia: maxime enim perspicua sunt splendida, & alba corpora: cuius natura est ignis: flauis enim uideñē mistione sumi nigri existentes: scđcū uero, & tertio perspicua sunt per diffiantiam ab hoc, quæcumque uero corporum nigra sunt, hæc cū priuata sint colore, etiā superficie priuata sunt, cum enim color sit de numero extium, & corum que in aliis nata sunt esse, oportebat esse aliquid, & corpus, in quo color : est hoc perspicuum corpus: est enim hoc proxima coloris materia: quod quidem est actu perspicuum, ipsum actu habēs. perspicuum uero potest est materia, quod est receptum & contriorum inter se colorum, & eorū qui sunt inter ipsos: & omni corpori colorē habēti, aut ei quod est coloris receptuum, misit est etiā perspicui natura. In quibus ergo corporibus, perspicui existentibus, habentibus aliquid perspicuum in se, extremū manifestum est, & terminatum (est autē hoc in solidis) est in his & color manifester, & propius: & est in his solis, qui proprie dicitur color, & magis, in quibus magis. Perspicuum uero in terminatum nullum quidē proprium, nec terminatum habet colorē: eo qd propter raritatem nullum retinere, & coerce re potest, cum autem sit alienorum colorum, receptuum, & ministratorum, nullum quidē ipsorum passiue recipit: mouetur autem ab eis per presentiam, & habitudinem quandam ad ea corpora, quæ propriū colorē habet, quousque contigerit ei uideri per motum, qui fit a coloribus in illis existentibus, subministrando animalibus uim cernendi habentibus, ut per ipsum colores comprehendant, hoc uero facere potest ipsu perpicuum in lumine primo moto a praesentia eorum, quæ naturam habent illuminandi patiens, & recipiens ipsum, ut propriū colorē: neq; enim est hic eius proprius color: sed quoque præsens ei fuerit, quod uim habet illuminandi, lumen haberet: abeunt uero, quod in hoc, celsuit lumen, quoq; si igitur illuminatum fuerit, & aliorū colorum qualitates, & differentias similiiter recipiens, quemadmodum & lumen ministratoriū fit sensibus uim cernendi habentibus: qui & ipsi constant ex corpore eodem modo perspicuo, per passionem quæ fit in aliis, & perpicuo eis extrinseco, quod inouetur prædicto modo à praesentia colorum. Quemadmodum autē in perpicuo interminato, & propter raritatem nullum colorē passiue recipiente, praesentia quidē eius, quod natū est illuminare, est causa luminis, absentia uero tenebra, sic & in terminatis corporibus plurima mistio, & praesentia maximū perspicui corporis, huic semetipsum autem est illud, cuius albū est proprius color: est enim hic maxime color, & maxime uisibilis, & causa, quod corpora sint magis colorata, & quæ magis uideri possint. omnimodo uero huius absentia est ipsius nigri causa: quod priuata potius ipsius coloris qd colore simile est, coloris uero inter hos ex certa quadam mistione perspicuum, & eorum que non sunt huic uisibili generationem habent, & indifferentiam. Est autē sim-

pliū corporum maxime quidē ignis: & uisibilis sū natura, & ita perspicuus, ut predicti huic modi est, ut exā positis aeternū illuminare, & præstare ei perfectionē secundum quod est: lumen enim actus est, & forma interminati perspicuū, quæ perspicuum: minime uero huic modi terra ipsa ex horum autem certa quadam inter se mistione, & ex ea illorū, quæ sunt ex horum mistione, ipsa colorū, exceptis primis, (primi autem sunt in simplicibus, et primis corporibus) generatio est, & differentia, quædam modum enim in odore, aliqua quidē in seipso odorem habent, quæcumque huic modi generationem habent, & constitutionem, qualem dicimus esse odoris generatiū: quoddam uero in odorū quidē secundū se, recepiū tamē, & delatiū odorū, qui sunt in alijs: id circa inodorū vocatur: eodem quoq; modo colorē qui dem habent perspicua terminata est enim hæc coloris natura: receptuum uero, & ministratorum coloris est quidē sui natura abscolor, quo d est interminatum perspicuum, quemadmodum ergo interrogati, quidnam est su perficies, dicimus solidū extremū: ita & de colore interrogati, quidnam est, merito utiq; dicimus, extremū perspicui terminati: quoniam, quam rationem habet ad corpus terminatum superficies, hanc rationem habet ad perspicuum terminatum color. Melius ordinatū fuisse hoc problema in eo libro, qui inscribitur. Textum quorundam ex libro de sensu, & sensu expoliō atq; discursus.

Quorum sunt definitiones.

Caput tertium.

Dicitur hæc cum accidentibus quibusdū, ut sine huic modi, & non semper eidem, sed quæ decidit, & sensu potius quām ratione ipsa declarante indigentibus. Sed neq; alicuius communis a singularibus separati, & quod sit incorporeā natura aliqua, & externa: nam quo pacto fuerit bipes incorporeū aliquidē aut quo pacto mortale aeternū, dicimus autem hominē definitives, quandoq; quidē animal gresile bipes, quandoq; uero animal rationale mortale. Sed sunt definitiones communis quidē, quæ sunt in ipsis singularibus: aut singularium, quo ad communia, quæ in eis sunt, nam in singularibus, hæc quidē sunt propria, & singularia: illa uero communia, et mutua: quæ in omnibus, in quibus utique fuerint, communia sunt. & in indifference secundū sui naturam, eo quidē similis, & eiusdem natura sunt omnia, habentia ipsa, sunt causæ. animal enim rationale mortale, si quidē cum materialibus circumstantijs, & differentijs sumatur, cum quibus est ipsorum substantia, qua alterius altera sunt. Socratem faciunt, & Calliam, & singulares homines: si autem abfc̄ his sumeretur, communie: non quia non sit in unoq; singularium hominum: cū his enim sunt propria ipsorum singularium: sed quia est in omnibus idem, huic modi atq; & hoc pacto communis, quia multis singulariū est idem definitiones, idcirco neq; incorporeā alicuius natura, & a singularibus separata sunt talium definitiones: hominis enim definitio, animal gresile bipes, communie est in omnibus singularibus hominibus, integrum in singulo: communie, eo quidē in pluribus sit idem, sed non quia parte huius participet singulum, uniusquisq; siquidē hominum animal est gresile bipes. ideo neq; communium, ut communie sunt definitiones, sed horū, quibus singularē accidit esse naturam: nam etiam uno tantum homine subsistente eadem est hominis ratio, non enim, quia sit in multis, hec est eius ratio, sed quia per talem naturam homo, homo est, siue plures fuerint hac natura comunicantes, siue non. Dicuntur autem notionum, & communium definitiones: quia ipsius intellectus est separare hominē ab his, cum quibus subsistit alijs & per se sumere. eius uero quod cum alijs quidē subsistit, intelligunt autem sibi sum ab illis, & alijs, & nō ut subsistit, definitio ipsius notionis, & communis esse uideatur: quia absq; accidētibus, quod